

SZÉPEK

Előzmények:

Web – lapom (honlapom) tartalmának (a kezdeti céljaim szerint) a család életében előforduló események leírásának kellett volna lennie. A fellépő gondok hatására azonban kerestem és értékeltem az interneten előforduló különféle megoldásokat. A legtöbb web – oldal nem szép... Ráakadtam azonban néhány grafikailag, és tartalmilag is eredeti megoldásra. Ezek erősítették meg bennem a gondolatot – hogy egy ilyen témát is összehozzak.

Először arra gondoltam, hogy bemutatok itt néhány általam valóban szépnek tartott dolgot.

Később eszembe jutott, hogy ezzel azt mutatom, hogy én mit tartok szépnek...

Pont ma azonban jött egy újabb felfedezésem: rájöttem, hogy rohanó életünkben bizony legtöbbször elfelejtjük a szépet keresni, vagy újra nézni, újra hallgatni. Lehet tehát, hogy következő soraim esetleges olvasóimat is rádöbbenetik – hogy „leporolják” a már majdnem elfelejtett dolgokat! (Hogy egy kicsit újra emberek legyenek, ne csak robotok.)

De mi is jön ide?

Nem tudom miért, képek, festmények törekednek elő... Róluk viszont nem akarok írni (szintén nem tudom, miért).

Aztán ilyesmi:

1, Lucsivnán voltam. Egy szép meleg, napos napon. A levegőben a virágok illata fenyőgyanta bódító tömény illatával keveredett. Gyönyörű érzés volt. Kár, hogy az ilyesmit nem tudjuk konzerválni, eltenni, ismételni.

2, A szombati temető... Ott mindig nagy nyugalom borul rám. Mintha az ott pihenő családtagok nagy nagy szeretettel fognának körül. Végtelen biztonságot nyújtva.

Ezeket, és a hasonló dolgokat inkább meg sem próbálom elemezni. Azt hiszem, túlságosan bonyolultak. És a „szép” kifejezés is furcsa rájuk vonatkozva.

Vagy talán, mint a férfiak csoportjába tartozó lény, a női szépségről írok?

Nem tudok százszázalékos mintát fölhozni... A sok sok extrának tartott modell nekem általában nem tűnik különlegesnek. Sőt... az annak idején szexszimbolnak kikiáltott Marilyn Monroe sem az én típusom. Külsőjével nem. Élete azonban sajnálattal tölt el...

E kérdésben azonban nem bolyongok. Világosan megkülönböztetem a csábosat, és a bájosat. Számomra a szép összetevője egy – egy mozdulat, a magatartás, a hang milyensége, a gondolkodás és a cselekvés módja, és más ilyesmi.

Ennek alapján az igazán szép nő elég ritka...

No de elemezze ezt a témát is maga az olvasó!

Valahogy szépnek érzem azt is, ami nem csak a szemet, de az ember „lelkét” is gyönyörrel tölti meg. Felvetek két (az első pillantásra talán rideg, nem ide tartozó) példát:

Az első pillantásra talán egy közönséges, mindennapi tárgy. De figyeljük csak meg, milyen célszerűen van választva az alakja, és mindamellett milyen egyszerű! Jól kézbe is vehető, és kitűnően működik! Könnyen tisztán is tartható. Folytassam tovább?

Talán csak annyit: a konyhában mindig ennek a darabnak adok előnyt. Tetszik!

A másik példa:

A Fuji. Fényképezőgép. (2005. október 4.)

Annak idején, mikor az Exakta 1000 RTL-ről digitálisra akartam átállni, két tartozékával bizony még 13 226 koronába került. Érthető tehát talán, hogy körülbelül egy évet spekuláltam, mit is vegyek? ... Nehéz volt választani. Sok gép volt. Mindegyik nagyon sok paraméterrel. Egyiknek ez, másiknak más tulajdonsága volt jobb. Nagyon sok részletekig menő értékelést olvastam, míg a Fuji FinePix S5500 került figyelmem középpontjába. Elmentem a zsolnai Nay-ba. Megnézni, kézbe venni. Szimpatikus volt, de először kicsit szokatlan. Aránylag nagynak, hosszúnak tűnt a megfogásához kiképzett, az objektív tengelyével párhuzamos része.

Nemsokára megvettem egy internetes boltban. Most, több mint 5 ! év után nincs olyan érzésem, hogy kicserélném! Sok gép egyes paramétere már jóval előbbre van, de mint „egész” kitűnő! Kitűnően a kezembe illeszkedik, és tetszenek a képei színei is. „Családtag” lett.

(Megjegyzés: a fenti kép tükörrel készült! Fordított, kicsit torzított.)

Ezt a kategóriát is folytathatnám sok minden mással. Például az autókkal is. (Ott külsőleg, a régebbi karosszériák szerint előnyben részesíteném a Jaguar XJ6-ot, a tőle levezetett konstrukciókat, és a Bentley-t.)

Vagy a repülőkkal (Míg 29, ...). Menjünk azonban tovább!

Könyvek:

Először pont erre a tartalomra gondoltam. És elég sokáig, csak erre. Azt hiszem, egy – egy könyvre nyugodtan mondhatjuk hogy „szép”. Gondolok itt főleg a tartalmára. És főleg az olyan tartalmakra, amelyek nincsenek bekerítve a könyvben, hanem összefüggenek a külső környezettel, a külső történésekkel is!

Rengeteg könyvet olvastam, kár hogy nem vezettem valami naplófélét! Néhány közülük azonban, azt hiszem, különösen jelentős volt. Mellesleg, – nézetem az, hogy egy – egy könyvnek nagyobb az értéke, ha megfelelő időben „jön”.

Az első, számomra ilyen jelentős könyv Gárdonyi Egri csillagok című műve volt. Azt hiszem – ezt nem kell magyarázni. Lehet, hogy Gergő leleményességének tisztelete már összefüggött későbbi utammal a gépészet felé. Ezt minden magyarnak el kellene olvasnia... (Nem csak az említett leleményesség miatt...)

(Több év múlva „haladók” megismerkedhetnek a Titkosnaplójával is.)

A második, számomra jelentős könyv Jókai Mór Török világ Magyarországon című műve volt. Ez az éveimhez képest nagyon hamar jött, nehéz volt, de mindezek ellenére hatott! A mai napig „rokonságot tartok” pozitív hőseinek jellemével. Annak ellenére, hogy sokszor látom: egy kis szembehúnyás, vagy kabátfordítás, vagy csalás, nekem is előnyt jelentene.

Közben jött több száz más könyv is.

Egy részt a megszokott halmaz, például a Verne könyvek, imitt – amott felfrissítve olyasmivel mint: Az utolsó mohikán, A Pál-utcai fiúk, Robinson, A három testőr, stb.

Másrészt főleg Jókai többi műve.

Ebbe az adagba bele tartozott a Twist Oliver is. Ez azonban valahogy kilógott a sorból. Nem volt a gusztusom szerint.

Következett A dzsungel könyve, majd komoly művek is, mint A nyomorultak. Ez utóbbi sem nyerte meg különösebben a tetszésemet. Lehet, hogy azért, mert filmként is láttam? (Az iskolából voltunk megnézni.) (És a film egyszerűbb, lendületesebb, mint a regény.)

Érdekes, hogy a Winnetou, saját könyv alakjában csak később került hozzám.

Pihenésként így is bele – bele olvastam. Akkor már oly módon, hogy az ember nem vár csodát.

Természetesen bele botlottam Hemingwayba is. Talán nem a helyes időben...

(Jóval később még több művét kóstolgattam. De nem lettek kedvenceim.)

Úgy is fogalmazhatnám, hogy az érettségemig (piciny kivételtől eltekintve) minden könyvet olvastam – ami a közelemben előbukkant.

Például a Bacilusvadászokat, vagy Sinclair Arrovsmidtjét. Utólag nézve ezek a művek elvezethettek volna a mikrobiológia, vagy az orvosi pálya értékes területére. De nem vezettek...

Talán azért, mert nem kerültek melléjük más hasonló művek, és nagyon erős volt a technika, a gépészet, meg az elektrotechnika hatása.

Az akkori időből kibukkan Hašek Svejkje, és Tamási Árontól Ábel a rengetegben. Érdekesnek érdekesek voltak. Mutatják a sok visszasságot, de mivel engemet akkor olyanok az otthon védő térségében annyira nem érintettek, ezek a művek nem tettek rám extra hatást.

Nem tudtak ebbe a rétegbe betörni a gimnáziumban átismételt írók, költők, művei sem. (Arany János, Petőfi Sándor, Tompa Mihály, stb., stb. Valahogy Mikszáth stílusáért sem rajongtam. Ady Endre, és József Attila meg majdhogynem idegenek voltak számomra.) Lehet, hogy a sok előző mű akkor már kiépített bennem egy másféle erős érzést.

Kivétel volt Radnóti Miklós Hetedik eclogaja. Azt nagyon erős műnek tartom. Mintha nem is a

költő műve lenne, hanem mintha a történetek írták volna – tolmácsként használva az embert. Van benne azonban valami bizonytalanság: nem tudom, előnye, vagy hátránya-e? - hogy aránylag, például az Egri csillagokhoz viszonyítva, rövid...

Ideje, hogy harmadik – rám extra hatású – könyvem után nézzek az emlékezetemben... Azt hiszem, hogy az, eltérő tartalma ellenére, Braunbektől Az atommag regénye. Más tartalom, más, de fontos hatás. Három fő dologgal:

- 1, jelentős ismereteket adott az atomfizika területéről,
- 2, befogadtam hatására rokonságomba az idegen nemzetiségű tudósokat is,
- 3, rámutatott, hogy milyen sok okos magyar van.

Úgy emlékszem: ezért a könyvért meg is dolgoztam! (Matematikai és fizikai versenyek...)

Most, mielőtt folytatnám a többé – kevésbé, számomra fontos, komoly könyv határhövek ismertetését, ki kell térnem egy mellékútra:

Úgy tetszik, egy halmaz könyvvel nem tudnak mit kezdeni a szakértők. Félnék őket a szépirodalomhoz beosztani. Én is érzem, hogy egyedülálló kategóriát képeznek. Rejtő Jenő könyvéről beszélek.

Tudom, nem illenek be az én extra kategóriámba se, mégis nagyon szívesen, örömmel olvasom őket. Nem keresek bennük komoly dolgokat. Felfrissítenek, jó kedvre derítenek. Írójuk egy csomó paradox helyzetet észrevett...

(A teljesség kedvéért itt meg kell említenem, hogy detektív-könyveket nem olvasok.)

(Lehet, hogy Rejtő úgy van az íróknál, mint Mucha a festőknél?)

Valahol az érettségi körüli időkben kezdtem el vásárolni a budapesti Gondolat kiadó Válogatott tanulmányok című sorozatát. Ezen keresztül ismerkedtem Einstein, Szent-Györgyi, Planck, Rose, Kastler, stb. munkásságával. Ezek a könyvek nagyon közel vannak az extra kategóriámhoz.

Ugyanúgy J. D. Williams Játékelmélete, és Neumann János könyve is (A számológép és az agy).

Visszaérkezve a katonaságtól úgy éreztem, hogy az az év teljesen meghülyített. Úgy akartam helyrehozni a dolgokat, úgy akartam a régi kerékvágásba kerülni, hogy rengeteget olvastam. Akkor akadtam rá Selye János Álomtól a felfedezésig című művére is, ami amellet, hogy megint egy okos magyarról tudósít, egy csomó más érdekes és hasznos információt is nyújt.

Tanítóskodásom elejéről származik két másik jelentős könyv:

A közoktatás világproblémái, és a Parkinsonov zákon (Parkinson törvénye). Mély észrevételek, tömörített okosságok. Sajnos, úgy néz ki: alig ismeri őket valaki. Vezetőink pedig végképp...

Nagyjából ebből az időből származik R. L. Stevenson A molnárlegény című könyvecském is. Története különös:

Akkoriban is angol tudásomat akartam gyarapítani, mikor rábukkantam. Egyik oldalon magyarul volt írva az elbeszélés, a másik oldalon angolul. Az elbeszélés szempontjából beosztanám többi átlagos olvasmányom közé. Előnye viszont a kétnyelvűség. Van benne azonban még egy rövidke rész is – ami extra olvasmányaim felé emeli. Ez a rész még a Radnóti verstől is rövidebb, de számomra nagyon erős (? , érdekes?, megdöbbentő?, ...).

(A molnárlegény él. Él. Él. Észre sem veszi, - és egyszerre csak ott a halál...)

Nem sok amit eddig ide tettem. De nem is kevés.

Azt hiszem, nem is lehet cél, hogy tíz, húsz ilyen oldalt írjak...

De ugyanúgy nem hagyhatom ki a következőket:

1, Nehéz, de illik elolvasni a Gilgames eposzt is. És a halottak könyvét is. Az egyiptomit, meg a Himalája alattit is. Persze egy kicsit transzformálni kell a szavakat...

2, És fel lehet szerelkezni ilyesmivel:

Világirodalmi kisenciklopédia,

Természettudományi kislexikon,

Svetové vynálezy v dátach,

Dejiny prírodných vied v dátach,

Malá encyklopédia bádateľov a vynáleзов,

Prehľad dejín filozofie (Jan Legowitz),

stb., főleg az egyes ágazatok enciklopédiái...

Valami-féle bocsánatot kell kérnem, hogy sok – sok más könyvet nem említék...

Emlékszem, kiskoromban például sokszor nézegettem, olvasgattam az első világháború történetét (benne például a „szorgalmas Bertát” is, stb.).

Aztán szinte vonzottak a vastag (!) könyvek. Sokszor nézegettem a kirakatban egyet. Nem vették meg. Nem tudom, az ára, vagy az orosz szerzője miatt-e? Talán jobb is volt így ...

(Némelyik könyvön nagyon érződik a politika ...)

Ilyesmi szempontból számunkra itt Szlovákiában most is érvényes:

Ismernünk kellene ilyen műveket is (hogy az általános nyomás hatására azért ne érezzük magunkat butábbaknak, és bűnösebbeknek, mint vagyunk):

Nemeskürty István: Mi magyarok,

Nemeskürty István: A magyar irodalom története,

Eltévedtünk Európában?,

Trianon titkai,

A hontalanság évei,

Kettős elnyomásban.

Agyunkat csiszolgathatjuk mondjuk ilyesmivel is:

Antik bölcsek, gondolatok, aforizmák,

Zápisky Paula Bruntona.

Ez utóbbi kétségkívül az extra kategóriámba tartozik. (Azt hiszem, feljegyzéseinek gyűjteményei irányt mutathatnak azoknak is, akik vallási kérdésekben tévelyegnek.)

ZENÉK:

Már évektől tudom, hogy három területen vannak óriási hiányosságaim. Három terület hiányzik a számomra. Ezek egyike a zene. Mégis szeretnék e témáról írni. Persze tudom, következő soraimat úgy kell venni, hogy azokat mint laikus írtam...

(Itt nem érvényes, amit az egyik volt kollégám, az egyik igazgatóhelyettesünk mondott:

Adjunk Gyurinak angolt tanítani, és tökéletesen megtanul angolul!

Mondta ezt azután, hogy tapasztalta: rengeteg teljesen új tantárgyat magunk sajátítottunk el.)

A lenti házban nem volt villanyáram, nem volt rádió. Nem hallottam zenét. A családtagoknak sem volt éneklős kedvük. Annak ellenére, hogy Apu trombitán játszott egy zenekarban, és volt egy citeránk, meg egy mandolinunk is...

Mikor talán úgy nyolc éves koromban „odáig voltam” egy harmónikáért, azt

természetesen nem kaptam meg, mivel építkezni kezdtünk. (Mai napig sajnálom. Legalább mechanikusan egészen biztosan megtanultam volna játszani, és ma kikapcsolódást jelentene.)

Valami „nyom”, hogy úgy, ahogy a könyvekről írtam, írjak a zenéről is. Miért?

- 1, Sok mű nagyon jelentős számomra, nagy hatással van rám. Gondolom hogy több más emberre is. (Habár azt is elismerem, hogy másoknak más lehet a gusztusuk. Azonfelül sok múlik azon is, melyik időpontban, és milyen feldolgozásban hallgatjuk az adott zeneszámot).
- 2, Az extra művek szerzői, előadói, megérdemlik, hogy ismerjük őket.
- 3, Lehet, hogy valamelyik olvasómnak írásom segít felfedezni valami szépet ...
- 4, Lehet, hogy valamelyik olvasómat írásom majd ösztönzi, hogy újra visszatérjen a régebben „eltett” (majdnem elfelejtett) szépekhez. Sőt, lehet, hogy több keresésére indul ...

Úgy tűnik, a zenei szépeket sem tudom sorba állítani (ahogy a könyveket sem tudtam). A számomra valamiért jelentősebbek azonban a következők:

Cucurucucu Paloma (lehet hogy Pedro Infante előadásában?)

Lucsivnán rendszeresen játszották. Nagyon szép volt ...

Megadok hozzá egy You Tube forrást is: Curiosoyes ... 25. auguszt 2006

(Itt hozzá teszem: a You Tube-t már nagyon régen ismertem, azonban évekig nem használtam ki, mivel azt hittem, hogy csak egy csomó „modern”, úgymond ... muzsikát tartalmaz. Csak jóval később fedeztem fel, milyen kincsekre akadhat ott az ember!)

La Paloma ... DJTwain1979 ... 9. április 2010

Ez volt a másik nagyon szép lucsivnai zene.

S még egy dolog kötődik hozzá: ahogy kikerestem az interneten, vele együtt ráakadtam az egyik szimpatikus előadójára is: Anacani. (Az előadójával meg egy csomó más szép műre! Például: Spanish – Eyes ... NevadaDesertWind ... 28. máj 2009)

Nagyon nehéz sorrendet csinálni, de mindenképpen számomra az extra kategóriába tartozik két alkotás:

Boros Ida: Oly távol messze ... kkalinkati ... 30. júl 2009

Kiskoromtól ismerem, kiskoromtól tetszik. Évekig kerestem, sokáig nem tudtam megtalálni. Többképpen hallottam, például hegymászóktól is, mikor jeges szirtek közt énekelték angolul, távol hazájuktól. A TV előtt én is távol voltam eredeti otthonomtól ...

A zene is fogós, de a magyar szövege is mond valamit számunkra, akik értjük ...

A hamarábbi közép szintje is szép:

Dean Martin – Memories Are Made Of This ... DinoLewis1945 ... 16. jún 2007

Ravel Bolerója:

Andre Rieu in Seattle – Bolero ... vghc ... 14. október 2007

Különleges, egyedülálló.

Nagyon sok nehéz helyzetemben nagyon passzolt napjaimhoz.

Mint az ember élete ... Küzd, küzd. Újabb és újabb akadályok, aztán vége.

Sokszor úgy is, mintha fagyos hegyek közt mennék hóiharban ...

(Ennek is van egy ilyen érdekessége is: mikor – már nagyon régen – sikerült megszereznünk, még hagyományos gramofon lemezen, siettünk meghallgatni, feleségemmel. Óriási volt meglepetésünk, mert az adott feldolgozásban szinte rá sem ismertünk ...)

Az extra kategóriába sorolnám ezt a klasszikus párt is:

Nabucco Verdi ... angieearts ... 15. augusztus 2006

Čajkovskij – klavírné koncert B-moll ... viték00000007 ... 19. december 2008

(Nálam ez utóbbi fénye pályakezdésemtől mára egy kicsit tompult, de így is ide tartozik.)

A „régiek” közé „modernebbek” is keverednek. Számomra nagyon jelentős:

Amanda Lear – Follow Me (1979) ... nyrainbow ... 10. november 2007

(Ebben a feldolgozásban nagyon odaillőnek találom a világűr szimulálását és a szöveget is. És nagyon tetszenek az ilyen művek, melyek mintha több önálló egyidejűleg futó hullámból tevődnének össze!)

(Nem megvetendő az énekesnő többi produkciója sem. Például:

Amanda Lear - „Blue Tango” ... mzchannel ... 10. december 2008

Még egy érdekes pár:

Barcarolle from 'Les contes d'Hoffmann' by Offenbach ... mezzocristina ... 18. november 2007

Habanera – Bizet ... katita1000 ... 6. október 2007 ... (N. Mouskouri előadásában)

(Ha már megemlítettem az előadót, akkor még egy ráadás:

Ave Maria By Nana Mouskouri ... texpaco ... 18. november 2008)

Nehogy elfeledjem ... :

Akácos út ... enyheszello ... 3. február 2009

(A szép zene mellett megint jelentős a szöveg is.

Szombatban még az én időmben is lehetett látni klasszikus akácfákat.

Az akácvirágok illatát a mai napig szeretem.)

Rózsahegy-i családi életemben a zene területén kiemelkedik ez a három „szám” is:

Marie Osmond – Paper Roses (Original Version) ... lilwalt214 ... 20. április 2008

(Feleségem nagy gramo-lemez gyűjteményét bővítettük, fokozatosan három újabb lemezzel. A country zene területéről. Lehet, hogy Johnny Cash TV fellépésétől ihletve ...

Véletlenül bukkantam az egyik lemezen a „papír-rózsákra”. A lelkemet simogatta a dal! Azóta is nagyon szívesen hallgatom.)

Jambalaya on the Bayou – Hank Williams ... gduwen ... 19. máj 2008

Ez más. Különleges. Egyedi. (Talán mint Rejtő a könyveknél, de másképpen.)

Nagyon érdekes az is, hogy ezeknek a zene területéről nézve különleges embereknek nagyon különleges az életük, a sorsuk is!

The bridge on the river (bogey)

Bridge on the River Kwai Theme ... ColdWarWarriors ... 12. december 2008

Ezt a filmet láttam. Azt hiszem, akkor hallottam először ezt a kitűnő zenét.

Egyedi „cselekmény”, egyedi zene, egyedi mondanivaló, egyedi jellemek ... !

Nagy energia ...

Sokszor nem csak a zene és a szöveg, hanem az előadásuk módja, formája, is megragadó. Példaként idézhetném erre Dean Martin és Nancy Sinatra közös szereplését:

Things ... DinoLewis1945

„Emberi” a produkció is, ahol az énekesnő testvérével közösen szerepel:

NANCY SINATRA Something stupid – 1967 ... Nancysinatrafan ... 8. december 2008

(A fiú „szeretettel”, „családiasan” rágrimaszkodik testvére.)

A középiskolás éveim körüli időkben rendszeres kulturális program volt az esti TV

nézés. Átmenetként a napi munkálkodás és az éjjeli pihenés között. Természetesen a budapesti adást fogtuk, és a „csendesebb” zenéket szerettük, amelyeknek mondanivalójuk is volt:
Harangozó Teri – Mindenkinnek van egy álma ... kovezett ... 25. szeptember 2007
Kovács Kati – Hull a hó a kéklő hegyeken ... zotyika45 ... 13. november 2008
Akkoriban a The Beatles nekünk még túl hangos (és érthetetlen) volt.

Később, úgy főiskolás éveim körül, nem kerültem a budapesti adáshoz, sőt még televíziónk sem volt az internátusi szobán, viszont volt vezetékes szlovák rádió. Ahhoz a korszakhoz tartoznak:

Eva Kostolányiová – Až bude pokosená tráva ... Skmusic72 ... 23. december 2008

Nad'a Urbánková:

Závidím ... Benetomm ... 5. máj 2007

Drahý můj ... Benetomm ... 5. máj 2007

és nagyon sok más ...

Néhány nagy nemzetközi nevet is meg lehet említeni ...

Doris Day – Que Sera Sera ... zennmann ... 13. marec 2008

Marlene Dietrich Lili Marleen ... giulianopietra ... 29. apríl 2008

Ide illeszkedik a titokzatos, tiltott Karády Katalin is.

És hogy könnyítsek:

R. A. Dvorský : Cikánka ... Brichy2 ... 21. máj 2008

Ha már a könnyítésnél tartok ... Vagy két éve video felvételt kerestem, amin ki akartam próbálni a film - vágást (szerkesztést) (a Windows Movie Maker programmal), mivel meg akartam mutatni az egyik diákcsoportnak. Valami lendületesebb, számukra érdekesebb produkciót kerestem, hogy ne untassam őket. Akkor akadtam erre:

ATOMIK HARMONIK – Choco La . wmv ... atomikharmonik ... 17. december 2008

Később a You Tube automatikusan felkínálta a kevésbé telt, de hasonlóan temperamentumos, szintén déli ritmusos számokat is:

Navihanke – Miši se bojim

Volim Jožeka, Polka, valček, rock'n'roll ...

Szintén tanítói munkámmal kapcsolatos:

Mikor hosszú évekkel önképzésünk után felébredtek a minisztériumban, és szpartakiádé stílusú iskolázást rendeltek el minden tanító számára (tekintet nélkül arra, hogy ki mit tud már a számítógéppel ...), prezentációt is kellett szerkesztenünk. Házifeladatként, jellemzően, a karácsonyi szünetben. Akkor határoztam el, hogy a bemutatómat egy kis zenével is ékesítsem. Akkori keresgélésem közben bukkantam ennek a dolognak az egyszerűbb változatára is:

The Entertainer – SCOTT JOPLIN # Ragtime Piano Legend # ... RagtimeDorianHenry ...

13. október 2009

No, még néhány szépet:

The Shadows – Apache ... ZeKRuLe ... 12. október 2007

The Shorts 1983 Comment Ca Va ... Riekus 1 ... 16. október 2007

Nem hagyhatom ki a kettős legendát sem:

I have a Dream Abba ... tranquilatus ... 9. szeptember 2007

A harmónika (és orgona) mellett nagyon érdekesnek tartom a havaji gitárt is:

ALOHA 'OE – Hawaiian guitar ... kotasierota ... 21. marec 2009

**Szintén fantasztikusak az „új” elektronikus orgonák is:
PSR-S900 : Viva España ... ultimatecasper ... 7. máj 2008**

**Érdekes a „korszerű” és a „rég” egzotikus ötvöze is:
Vanessa – Mae plays Toccata & Fugue ... benn93z28 ... 31. december 2006
12band – El Condor Pasa ... foxlookmoon ... 16. jún 2007**

**Legújabb szép felfedezésem:
Elke Wernersbach und „Der dritte Mann” ... spraiman666 ... 26. október 2008**

**Újra valamiféle bocsánatot kellene kérnem, hogy most abbahagyom ...
E lapok írásakor jómagamat is meglepett, mennyi szép dologról tudok, amik az extra
kategóriáimhoz tartoznak, vagy legalábbis közel vannak hozzájuk! Az írás előtt valahogy így tűnt:
„van néhány” ...
De ugyanúgy, mint a könyveknél, itt is abbahagyom (habár nehezemre esik ...).**

Néhány ide tartozó információt azonban még közlök:

**1, Valamikor – már évekkel ezelőtt – sok információt szereztem a következő címről kiindulva:
www.classiccat.net**

**2, Nagyon jó kiindulópont (nem csak a zenéhez!) a:
www.lap.hu vagy pontosabban:
www.startlap.hu/lapkatalogus/zene**

**3, Nagyon érdekesek a honlapok – ahol a gazdáik nem csak a műveiket mutatják be (estleg a
vásárlást erőltetnék a látogatóra ...), hanem érdekesen beszámolnak életükről, sőt saját
nézeteikről is. Egy példa:
www.illeniyikatica.hu**

Hát ... , csak ennyit ...

(2010. okt. 18.)

